

اثربخشی بازآموزی استنادی و تنظیم هیجانی بر کاهش فرسودگی تحصیلی و بهبود سازگاری اجتماعی دانشآموزان با ناتوانی‌های یادگیری

زهرا ترازی^۱، ملوک خادمی اشکذری^۲، مهناز اخوان تفتی^۳

مقاله پژوهشی

چکیده

زمینه و هدف: ناتوانی‌های یادگیری، یکی از مهم‌ترین علل عملکرد ضعیف تحصیلی و اجتماعی دانشآموزان به شمار می‌رود. پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی مداخله بازآموزی استنادی و تنظیم هیجانی بر کاهش فرسودگی تحصیلی و افزایش سازگاری اجتماعی دانشآموزان با ناتوانی یادگیری ابتدایی شهر تهران انجام شد.

مواد و روش: این مطالعه از نوع نیمه‌آزمایشی همراه با مراحل پیش‌آزمون، پس‌آزمون و دوره پیگیری بود. ۳۰ دانشآموز دارای ناتوانی یادگیری ۸ تا ۱۲ ساله، به روش تصادفی ساده از مرکز ناتوانی یادگیری شماره ۳ انتخاب شدند و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و یک گروه شاهد قرار گرفتند. آموزش‌های بازآموزی استنادی و تنظیم هیجانی طی ۸ جلسه یک ساعته، به دو گروه آزمایش ارایه گردید، اما گروه شاهد هیچ گونه مداخله‌ای دریافت نکرد. از پرسش‌نامه‌های فرسودگی تحصیلی Brosu و همکاران و سازگاری اجتماعی Sinha و Sing در مراحل پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری استفاده شد. داده‌ها با استفاده از روش MANCOVA مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: آموزش‌های بازآموزی استنادی و تنظیم هیجانی، منجر به کاهش معنی‌دار فرسودگی تحصیلی و افزایش معنی‌دار سازگاری اجتماعی گردید، با این تفاوت که برنامه آموزشی بازآموزی استنادی در کاهش فرسودگی تحصیلی موفق‌تر از برنامه آموزشی تنظیم هیجان بود؛ در حالی که در مورد ارتقای سازگاری اجتماعی، تفاوت معنی‌داری بین دو برنامه آموزشی بازآموزی استنادی و تنظیم هیجانی مشاهده نشد.

نتیجه‌گیری: برنامه‌های آموزشی که از رویکرد شناختی اجتماعی Bandura جهت طراحی بسته‌های آموزشی بهره می‌گیرند، تأثیرات معنی‌دار بیشتری دارند. بنابراین، استفاده از نتایج پژوهش در طراحی برنامه‌های آموزشی پیشگیرانه و بهبود دستاوردهای آموزشی مؤثر می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: بازآموزی حرفاء، درمان هیجان‌دار، افت تحصیلی، سازگاری اجتماعی، ناتوانی یادگیری

ارجاع: ترازی زهرا، خادمی اشکذری ملوک، اخوان تفتی مهناز. اثربخشی بازآموزی استنادی و تنظیم هیجانی بر کاهش فرسودگی تحصیلی و بهبود سازگاری اجتماعی دانشآموزان با ناتوانی‌های یادگیری. مجله تحقیقات علوم رفتاری ۱۳۹۷؛ ۱۶(۲): ۱۵۱-۱۶۱.

تاریخ چاپ: ۱۳۹۷/۴/۱۵

پذیرش مقاله: ۱۳۹۷/۲/۲

دریافت مقاله: ۱۳۹۶/۱۱/۲۷

مقدمه

برخ افراد در روند عادی یادگیری و آموزش دچار مشکل می‌شوند. گروهی از این افراد، دانشآموزان با ناتوانی‌های یادگیری خاص (Specific learning disorders) یا SLD (SLD) هستند (۱). ناتوانی یادگیری، یکی از پیچیده‌ترین ناتوانی‌هایی است که در حیطه کودکان استثنایی مطرح می‌باشد. این پیچیدگی در تعریف، طبقه‌بندی، ارزیابی و آموزش افراد با ناتوانی یادگیری انکاس پیدا می‌کند. این افراد گروه ناهمگنی را تشکیل می‌دهند. آن‌ها با وجود هوش متوسط و رو به بالا، در یک یا چند حیطه تحصیلی مشکل جدی دارند. مشکلات تحصیلی آن‌ها از آسیب‌های حسی و حرکتی، عقب‌ماندگی ذهنی و محرومیت‌های محیطی ناشی نمی‌شود. حتی بعضی از آن‌ها با داشتن توانایی‌های ذهنی بسیار بالا (تیزهوشی)، در یک یا چند حیطه با مشکل جدی مواجه می‌باشند (۲).

مفهوم ناتوانی یادگیری با مفهوم عدم پیشرفت غیر متوجه معمول است.

این مفهوم به ویژه برای دانشآموزانی کاربرد دارد که اگرچه فرصت کافی برای یادگیری دارند، اما قادر به گوش دادن، صحبت کردن، خواندن (Dyslexia) نوشتن (Dysgraphia) و یا توسعه مهارت‌های ریاضی (Dyscalculia) مطابق با توانایی‌های ایشان نیستند (۳). کودکان با ناتوانی یادگیری، اغلب تا قبل از سن مدرسه شناسایی نمی‌شوند و مشکلات آن‌ها در دوران مدرسه و در مواجه شدن با تکالیف درسی خاص مشخص می‌گردد و ممکن است در چند درس یا فقط در یک درس خاص دچار مشکل باشند (۴). بر اساس راهنمای تجدید نظر شده تشخیصی و آماری اختلالات روانی یا Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders (DSM)، حدود ۲ تا ۱۰ درصد از کودکان، به این ناتوانی مبتلا هستند و در بیشتر موارد تعداد پسران سه برابر دختران است (۵).

کودکان و نوجوانان با ناتوانی یادگیری، از دیدگاه اجتماعی و شناختی هنوز در مرحله رشد قرار دارند. با توجه به این که از بین دوره‌های مختلف زندگی

- دانشجوی دکتری، گروه روان‌شناسی تربیتی، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه الزهرا (س)، تهران، ایران
- دانشیار، گروه روان‌شناسی تربیتی، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه الزهرا (س)، تهران، ایران

Email: khademim@yahoo.com

و منجر به کاهش فرسودگی تحصیلی و بهبود سازگاری اجتماعی آنان می‌شود، آموزش بازآموزی استنادی Attributional retraining (Attributional retraining) و تنظیم هیجانی Emotion regulation است که این دو برنامه آموزشی مبتنی بر رویکرد شناختی اجتماعی Bandura می‌باشد. تحقیقات در روانشناسی و علوم تربیتی به مداخله تئوری محور Theory-Centered intervention نیاز دارد (۲۷). در مطالعه حاضر، تئوری شناختی-اجتماعی Bandura به عنوان محور مداخله و شیوه آموزش مورد استفاده قرار گرفت. تئوری شناختی-اجتماعی فرض می‌کند که افراد با مشاهده دیگران در مجموعه اجتماعی یاد می‌گیرند. Bandura اعتقاد دارد که رفتار انسان را می‌توان به صورت تعامل متقابل بین تأثیرات رفتاری، شناختی و محیطی، بهتر درک (۲۸).

با توجه به ارتباط بین سازگاری اجتماعی و فرسودگی تحصیلی و سبک‌های استنادی، به نظر می‌رسد که یکی از روش‌های بهبود سازگاری اجتماعی و کاهش فرسودگی تحصیلی دانش آموزان، بازآموزی استنادی است. هدف از بازآموزی استنادی، شناسایی علل موقفيت و شکست دانش آموزان و تغییر شیوه تکر آن‌ها در مورد استنادهای علی، شکست‌ها و موقفيت‌ها است (۲۹). پژوهش‌ها بیانگر آن است که استنادهای علی نامناسب (مانند استناد شکست به توانایی و استناد موقفيت به شناس) با فرسودگی تحصیلی ارتباط دارد (۳۰). نتایج تحقیقات صورت گرفته نشان می‌دهد که آموزش بازآموزی استنادی تأثیر بسیار مثبتی بر بهبود مهارت‌های تحصیلی دانش آموزان با نیازهای ویژه دارد (۳۱-۳۳). Chapin و Forsterling (۳۴) و Dyck (۳۵) معتقد هستند که عدم آگاهی از نقش بازآموزی استنادی، باعث فرسودگی تحصیلی و منفعل شدن دانش آموز در جریان یادگیری می‌شود. برخی از پژوهشگران بر این باره هستند، دانش آموزانی که هیچ تسلطی بر اعمال خود ندارند، به سادگی دچار فرسودگی می‌شوند و اغلب فاقد توان سازگاری اجتماعی هستند (۳۶، ۳۷). بر اساس یافته‌های به دست آمده از مطالعات، رابطه معنی‌داری بین بازآموزی استنادی و سازگاری اجتماعی وجود دارد (۳۸، ۳۹). نتایج پژوهش‌های پیشین نشان می‌دهد که روش بازآموزی استنادی بر کاهش افسردگی (Depression) و اضطراب (Anxiety) مؤثر بوده است (۴۰، ۴۱).

تنظیم هیجانی به عنوان یک رویکرد مداخله‌ای، به توانایی فهم هیجانات و تدبیل تجربه و ابراز هیجانات اشاره می‌کند (۴۲، ۴۳). دانش آموزان با ناتوانی‌های یادگیری، به علت مشکلات ویژه‌ای که با آن مواجه هستند، مشکلات هیجانی بیشتر دارند (۴۴). تنظیم هیجانی با سازگاری اجتماعی مثبت مرتبط است (۴۵-۴۷). هدف از برنامه آموزش تنظیم هیجان، کاهش و کنترل هیجانات منفی و نحوه استفاده مثبت از هیجانات می‌باشد (۴۸). Packman (۴۹) و Schnitzer (۵۰) در بررسی‌های خود به این نتیجه رسیدند که مداخلات شناختی در افزایش فهم و درک رفتارهای هیجانی-اجتماعی و اصلاح رفتارهای دشوار کودکان با ناتوانی یادگیری مؤثر است. نتایج نشان می‌دهد که راهبردهای تنظیم هیجان با کاهش هیجانات منفی و حوادث عاطفی در تعاملات اجتماعی رابطه دارد (۵۱). برخورداری از مهارت تنظیم هیجان علاوه بر تأثیر کلی که بر بهبود سازگاری اجتماعی دانش آموزان دارد، می‌تواند سهمهای عمده‌ای نیز در کاهش فرسودگی تحصیلی و بهبود وضعیت تحصیلی داشته باشد (۵۲). مداخله گروهی تنظیم هیجان، تأثیر مثبتی بر کاهش فرسودگی تحصیلی می‌گذارد (۴۸). بر اساس نتایج مطالعات، تنظیم هیجان با بسیاری از عوامل زمینه‌ساز فرسودگی تحصیلی همچون افسردگی و اضطراب رابطه معنی‌داری دارد. در واقع، افرادی که بتوانند به تنظیم هیجانات خود به ویژه آن بخش از هیجانات که ناخواهایند می‌باشد، پردازنده، میزان

انسان، دوران کودکی و نوجوانی از مهم‌ترین و حساس‌ترین مراحل زندگی (تئیرات عمیق) هر فرد به شمار می‌رود، مشکلات یادگیری در این سنین می‌تواند زمینه‌ساز ناسازگاری‌های تحصیلی و اجتماعی آینده آنان شوند. در این دوران، تغییراتی در جنبه‌های مهم روانی، عقلانی، جسمانی و اجتماعی کودک و نوجوان رخ می‌دهد که هر کدام به نوعی بر او تأثیر می‌گذارد (۶).

از جمله متغیرهای تأثیرگذار بر ضعف یادگیری کودکان ناتوان، فرسودگی تحصیلی Academic burnout (۷، ۸) می‌باشد. فرسودگی حالتی از خستگی ذهنی و هیجانی، حاصل سدرم استرس مزمن مانند گران‌باری نقش، فشار و محدودیت زمانی و فقدان منابع لازم برای انجام دادن وظایف و تکالیف محول شده است (۹-۱۱). افرادی که فرسودگی تحصیلی دارند، اغلب عالیمی مانند بی‌اشتیاقی نسبت به مطالب درسی، ناتوانی در ادامه حضور مستمر در کلاس‌های درس، مشارکت نکردن در فعالیت‌های کلاسی، احساس بی‌معنای در فعالیت‌های درسی و احساس ناتوانی در فرآگیری مطالب درسی و در نهایت، افت تحصیلی را تجربه می‌کنند (۱۲).

پژوهش‌های مختلف نشان داده‌اند که دانش آموزان با SLD نرخ بالاتری از مشکلات تحصیلی، عاطفی و اجتماعی را نسبت به کودکان عادی دارند (۱۳، ۱۴). Jackson و Maslach در مطالعه خود به این نتیجه رسیدند که کودکان با ناتوانی خواندن نسبت به کودکان عادی بیشتر دچار افت تحصیلی می‌گردند (۱۵). Barratt نیز در تحقیقی نتیجه‌گیری کرد که دانش آموزان با ناتوانی‌های یادگیری به ویژه فرآگیران با مشکلات مربوط به ناتوانی ریاضی، بیشتر مستعد فرسودگی تحصیلی هستند (۱۶). دانش آموزان با ناتوانی‌های یادگیری در طول مدت تحصیل بیشتر دچار فرسودگی تحصیلی می‌شوند (۱۷). ناتوانی یادگیری تنها با فرسودگی و افت تحصیلی و اتفاق بودجه پایان نمی‌پذیرد، بلکه دانش آموزان با ناتوانی‌های یادگیری که به طور مداوم و مکرر شکست تحصیلی را تجربه می‌کنند، نسبت به مشکلات اجتماعی و هیجانی آسیب‌پذیرتر می‌باشند (۱۸). چنین دانش آموزانی علاوه بر مشکلات تحصیلی، سطوح بالایی از مشکلات اجتماعی، رفتاری و هیجانی را در مقایسه با دانش آموزان بهنجار از خود نشان می‌دهند (۱۹). Dunn و همکاران سازگاری اجتماعی را فرایندی می‌دانند که فرد را قادر می‌سازد تا از طرفی رفتار دیگران را درک و پیش‌بینی نماید و از طرف دیگر، رفتار خود را کنترل کند (۲۰) تا در نهایت، تعاملات اجتماعی خود را تنظیم نماید (۲۱). مطالعات نشان می‌دهد که دانش آموزان با ناتوانی‌های یادگیری، در مدرسه مشکلات رفتاری دارند، در اجتماعی شدن دارای مشکل هستند و اختلالات هیجانی و رفتاری از خود بروز می‌دهند. این کودکان به علت داشتن مشکلات میان فردی با همسالان، اغلب از سوی همکلاسی‌های خود پذیرفته نمی‌شوند و از سوی آن‌ها طرد می‌گردند یا نادیده گرفته می‌شوند (۲۲، ۲۳).

در مجموع، دانش آموزان با ناتوانی‌های یادگیری میزان بیشتری از مشکلات اجتماعی-هیجانی را در مقایسه با همسالان عادی خود نشان می‌دهند (۱۴، ۱۹، ۴۴). علاوه بر این، بسیاری از محققان بر این باور هستند که سازگاری اجتماعی یکی از متغیرهای تأثیرگذار بر فرسودگی تحصیلی است (۸). بر پایه پژوهش‌های انجام شده، رابطه منفی معنی‌داری بین ابعاد فرسودگی تحصیلی (خستگی تحصیلی، بی‌علاقگی تحصیلی و ناکارامدی تحصیلی) و سازگاری اجتماعی وجود دارد (۱۰، ۲۵، ۲۶).

از جمله مداخلاتی که منابع مقابله‌ای کودکان و نوجوانان را افزایش می‌دهد

دوره ابتدایی، رده سنی ۸ تا ۱۲ سال در سال تحصیلی ۹۷-۹۶، داشتن بهره هوشی طبیعی، عدم شرکت در دیگر دوره‌های آموزشی خدمات روان‌شناختی و عدم ابتلا به تقایص حسی و سایر اختلالات همراه همچون اختلال رفتاری، حسی حرکتی و اوتیسم بر اساس پرونده سلامت و تشخیص روان‌پژوه مرکز بود. دو جلسه غیبت در کلاس‌های آموزشی، مواجهه با رویدادهای استرس‌زا در شدید یا ابتلا به بیماری و انصراف خود دانش‌آموز، مصرف داروهای محرك از سوی دانش‌آموز و پیشینه شرکت در جلسات مداخله‌ای مشابه با بازآموزی استنادی و تنظیم هیجانی نیز به عنوان ملاک‌های خروج در نظر گرفته شد. در نهایت، برای هر گروه ۱۰ دانش‌آموز (در مجموع ۳۰ نفر) انتخاب گردید. به منظور برآورد حجم نمونه، از روش پیشنهادی Kohen (۵۴) استفاده شد. بر این اساس، در پژوهش حاضر که مشکل از سه گروه آزمایش و شاهد بود، با پذیرش $\alpha = 0.05$ و حجم اثر برابر با 0.50 ، با انتخاب ۱۰ مشارکت‌کننده برای هر گروه، می‌توان به توان آزمون 0.90 دست یافت. در مرحله بعد، برای مادران دانش‌آموزی که در جلسات آموزشی شرکت می‌کردند، توضیحاتی در مورد مداخله آموزشی ارایه شد. سپس از والدین رضایت‌نامه کتبی اخذ گردید. فرایند اجرای پژوهش دو ماه به طول انجامید.

روش اجرا به این صورت بود که پس از انتخاب تصادفی دانش‌آموزان در سه گروه (دو گروه آزمایش و یک گروه شاهد)، یک گروه آزمایش به طور تصادفی برنامه آموزشی بازآموزی استنادی و گروه آزمایشی دوم برنامه آموزشی تنظیم هیجانی را دریافت نمود. دوره آموزشی بازآموزی استنادی و تنظیم هیجانی در ۸ جلسه، هفتگاهی یکباره به مدت یک ساعت در مرکز ناتوانی یادگیری برگزار شد. مداخله دوره‌های آموزشی توسط پژوهشگر مطالعه انجام گرفت. گروه شاهد هیچ‌گونه مداخله‌ای را دریافت نکرد. پس از اتمام مداخله‌ها، از هر سه گروه پس آزمون به عمل آمد. یک ماه پس از اتمام مداخله‌ها، سه گروه مجدد با استفاده از ابزار پژوهش ارزیابی شدند. در جهت رعایت ملاحظات اخلاقی، قبل از برگزاری برنامه‌های آموزشی، توضیحات لازم در مورد اهداف و محتوای جلسات به والدین ارایه شد. شرکت در برنامه‌های آموزشی آزادانه و اختیاری بود. از والدین دانش‌آموزان رضایت‌نامه کتبی اخذ شد. به افراد توضیح داده شد که اطلاعات شخصی آن‌ها و تمام حرف‌هایی که در طول جلسات می‌زنند، محظمه می‌ماند و از داده‌های آماری پرسش‌نامه‌ها بدون ذکر نام و نام مرکز و تهها برای مقاصد پژوهشی استفاده می‌شود. ابزارهای جمع‌آوری داده‌ها در ادامه به تفصیل آمده است.

پرسشنامه فرسودگی تحصیلی: این پرسشنامه برای اولین بار توسط Brosu و همکاران در سال ۱۹۹۷ طراحی شد و سه حیطه «فرسودگی تحصیلی (خستگی تحصیلی)، بی‌علاقگی تحصیلی و ناکارامدی تحصیلی» را می‌ستجد. این ابزار از ۱۵ ماده در مقیاس پنج درجه‌ای لیکرت از کاملاً مخالف (نمره ۱) تا کاملاً موافق (نمره ۵) تشکیل شده است (۱۲). خستگی تحصیلی (نمره ۵) ماده (مطلوب درسی خسته‌کننده هستند)، بی‌علاقگی تحصیلی (نمره ۴) ماده (احساس می‌کنم نسبت به مطالب درسی علاقه ندارم) و ناکارامدی تحصیلی (Academic inadequacy) (نمره ۳) ماده (احساس می‌کنم نمی‌توانم از عهده مشکلات درسی برعیایم) دارد. با توجه به این که از مقیاس کارامدی درسی یعنی جملات مشت برای خرد مقیاس (ناکارامدی تحصیلی) استفاده شد، سوالات این خرد مقیاس به صورت معکوس نمره‌گذاری می‌گردد. پایابی پرسشنامه توسط Brosu و همکاران بر اساس

کمتری از افسردگی و اضطراب را تجربه خواهد کرد که همه این‌ها با کاهش فرسودگی تحصیلی مرتبط است (۵۳). بر اساس آنچه گفته شد، برنامه‌های آموزشی مبتنی بر الگوی شناختی-هیجانی-اجتماعی-رفتاری، اثربخشی بالای درمان و کاهش علایم و شانگان بسیاری از ناتوانی‌ها و اختلالات روان‌شناختی دارند. با توجه به این که دوره دبستان سن یادگیری و آموزش‌پذیری است و از لحاظ مبانی زیستی، روان‌شناختی و عاطفی-اجتماعی دوره بسیار مهمی محسوب می‌شود، وجود هر نوع نارسانی و خلل در این دوره، به طور مستقیم بر عملکرد تحصیلی و اجتماعی کودک تأثیر بسزایی خواهد داشت و می‌تواند زمینه‌ساز مشکلات یادگیری و ناسازگاری‌های تحصیلی و اجتماعی آینده کودک گردد. از این‌رو، هدف از انجام پژوهش حاضر، بررسی اثربخشی بسته‌های آموزشی بازآموزی استنادی و تنظیم هیجان در کاهش فرسودگی تحصیلی و بهبود سازگاری اجتماعی دانش‌آموزان با ناتوانی یادگیری ابتدایی شهر تهران بود. از بعد کاربردی نیز نتایج تحقیق حاضر می‌تواند مورد استفاده معلمان دوره ابتدایی، متخصصان حوزه ناتوانی یادگیری و پژوهشگران علاقمند در این زمینه قرار گیرد. سؤال اصلی مطالعه این بود که آیا تفاوتی بین تأثیر دو برنامه آموزشی بازآموزی استنادی و تنظیم هیجانی در کاهش فرسودگی تحصیلی و افزایش سازگاری اجتماعی دانش‌آموزان با ناتوانی یادگیری وجود دارد؟

مواد و روش‌ها

این پژوهش از نوع نیمه‌آزمایشی بود که در چهارچوب طرح‌های پیش‌آزمون، پس آزمون و پیگیری همراه با گروه شاهد انجام شد. جامعه آماری تحقیق را تمام دانش‌آموزان دختر و پسر ۸ تا ۱۲ ساله پایه دوم، سوم، چهارم، پنجم و ششم ابتدایی مراجعة کننده به مراکز ویژه ناتوانی‌های یادگیری شهر تهران در سال تحصیلی ۹۶-۹۷ که در مرکز ناتوانی‌های یادگیری مشغول دریافت آموزش‌های لازم بودند، تشکیل داد. نمونه‌گیری به روش تصادفی ساده صورت گرفت. ابتدا با کسب معرفی از دانشگاه و ارایه آن به آموزش و پرورش کل استان تهران و آموزش و پرورش استثنایی تهران و اخذ مجوز و معرفی نامه از این واحدها، از بین پنج مرکز ناتوانی یادگیری معرفی شده از طرف آموزش و پرورش استثنایی استان تهران، یک مرکز به صورت تصادفی انتخاب گردید. سپس نمونه‌ها شامل ۳۰ دانش‌آموز (دختر و پسر) با ناتوانی یادگیری ۸ تا ۱۲ ساله به طور تصادفی با جلب رضایت آمودنی‌ها و والدینشان از بین دانش‌آموزان با ناتوانی یادگیری برای اجرای برنامه‌های آموزشی انتخاب شدند. نمونه‌ها با تشخیص روان‌پژوه مرکز و روان‌شناسنامه Wechsler و آزمون‌های خواندن، نوشتن و ریاضی با ناتوانی یادگیری شناسایی شدند و به صورت تصادفی به سه گروه ۱۰ نفره تقسیم شدند و در ادامه، به صورت تصادفی در دو گروه آزمایشی و یک گروه شاهد قرار گرفتند. یک گروه آزمایش به طور تصادفی برنامه آموزشی بازآموزی استنادی و گروه آزمایشی دوم نیز برنامه آموزشی تنظیم هیجانی را دریافت نمود. این دانش‌آموزان با توجه به پرونده‌شان تنها دارای ناتوانی یادگیری بودند و اختلال همراه دیگری نداشتند. همچنین، در پژوهش حاضر اనواع ناتوانی یادگیری مجرزا نشد و نمونه‌ها به طور کلی بررسی شدند. معیارهای ورود به برنامه آموزشی برای دانش‌آموزان گروه‌های آزمایش شامل دانش‌آموزان ورودی پایه دوم تا ششم

۰/۹۴، ۰/۹۳، ۰/۹۵ به دست آوردند. پایابی خرده مقیاس‌های سازگاری اجتماعی، عاطفی و آموزشی به ترتیب ۰/۹۶، ۰/۹۰ و ۰/۹۴ محسوبه گردید. Fouladchang را برای این پرسشنامه به ترتیب ۰/۸۹ و ۰/۸۲ گزارش نمود (۵۶). همچنین، روای محتوایی این آزمون را ۲۰ نفر از متخصصان روان‌شناسی تأیید کردند (۵۷).

در پژوهش حاضر، برای آموزش روش بازآموزی استادی، از روش توضیح مستقیم و بسته آموزشی گلپرور در سال ۱۳۸۸ استفاده شد (۵۹). وی ضرایب روای و اعتبار این بسته آموزشی را ۰/۹۲ و ۰/۸۶ گزارش کرد. محتوای برنامه آموزشی تنظیم هیجان نیز بر اساس بسته آموزشی مدل Gross در سال ۲۰۰۲ تدوین گردید (۴۳). بسته‌های آموزشی بر اساس مدل‌های ذکر شده به صورت فردی و یا به صورت گروه‌های دو یا سه نفره در محل مرکز ناتوانی یادگیری، طی ۸ جلسه آموزش داده شد. در ابتدای هر جلسه، محتوای جلسه قبل مرور گردید و تکالیفی که باید در طول هفته انجام شود، بررسی می‌شد. سپس محتوای آموزشی مربوط به آن جلسه آموزش داده می‌شد و افراد تمرينات مربوط به آن را انجام می‌دادند. در انتهای، مطالب ارایه شده جمع‌بندی و تکالیف خانگی برای جلسه آینده توضیح داده شد. خلاصه محتوای جلسات گروه بازآموزی استادی در جدول ۱ و خلاصه جلسات تنظیم هیجانی در جدول ۲ ارایه شده است. داده‌ها با استفاده از آزمون MANCOVA در نرمافزار SPSS نسخه ۲۰ (version 20, IBM Corporation, Armonk, NY) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها

برای مقایسه گروه‌ها و کنترل متغیرهای جمعیت‌شناختی و پیش‌آزمون، از آزمون MANCOVA استفاده شد. علاوه بر این، پیش‌فرضهای آماری نیز جهت استفاده از تحلیل کواریانس مورد ارزیابی قرار گرفت. همچنین، جهت مقایسه و بررسی دقیق میانگین‌های متغیرها در سه گروه، از آزمون تعقیبی Bonferroni بر اساس دوره استفاده گردید.

جدول ۱. خلاصه محتوای جلسات و فعالیت‌های انجام شده در گروه بازآموزی استادی

جلسات	خلاصه محتوای جلسات
اول	معرفه و آشنایی با دانش آموز دارای ناتوانی یادگیری، بحث پیرامون اهداف آموزشی و بیان چارچوب و قواعد شرک در برنامه آموزشی
دوم	آموزش گفتگویی درونی از طریق ارایه مثال به منظور آگاه ساختن دانش آموزان نسبت به تأثیر گفته‌های خود در مورد رویدادهای ناخوشایند
سوم	تغییر دادن سبک اسناد دانش آموزان با ارایه توضیح در مورد سبک اسناد و اشاره به سه بعد آن (دروني- بیرونی، کلی- اختصاصی، پایدار- پایابدرا) و توصیف ویژگی‌های استادهای بدینه و خوش‌بینانه نسبت به علول رویدادها با توجه به سه بعد مذکور
چهارم	شرح مدل ABCDEF (A: اتفاق ناراحت‌کننده، B: باور، C: پیامد، D: به مجادله و چالش با پاورهای نادرست M مربوط است، E: به پیامدهای هیجانی و رفتاری این مجادله‌ها و چالش‌ها و F: به احساسات اشاره دارد) به زبان ساده همراه با مثال، برای فهماندن این مطلب به دانش آموزان که احساسات آن‌ها به طور قطع از یک واقعه ناراحت‌کننده ناشی نمی‌شود، بلکه گفتار درونی فراخوان چین احساسی می‌باشد.
پنجم	در این جلسه رویداد ناراحت‌کننده‌ای توصیف شد. سپس از کودکان درخواست شد علل احتمالی آن رویداد را در برش‌های مختلف یک کیک روی کاغذ یادداشت کنند و بعد هر برش را بر اساس ابعاد استادی ذکر شده تفسیر نمایند. هدف اصلی این جلسه، یافتن دلایل احتمالی متعدد برای یک رویداد بود.
ششم	تشخیص سبک سرزنش خود و آشنا ساختن دانش آموزان با تفکر مطلق‌اندیشه، احساس گناه و تأثیر آن در تشیدی استادهای بدینه و افسردگی آموزش مجادله و مقابله با نگرش‌های فاجعه‌پندارانه. در این جلسه، کودکان با موشکافی دیدگاه خود به مقابله با منفی‌نگری و بدینی و نپذیرفتن سرزنش‌های کوکورانه‌ای که متوجه خودشان بود، پرداختند.
هفتم	ارایه افکار بدینه به دانش آموزان. دانش آموزان باید ضمن بیان علل نادرست بودن افکار و مجادله با آن، افکار خوش‌بینانه‌تری را جانشین سازند و اجرای پس‌آزمون

خرده مقیاس‌های ۰/۷۰، ۰/۸۲ برای خستگی تحصیلی، ۰/۸۰ برای بی‌علاقگی تحصیلی و ۰/۷۵ برای ناکارامدی تحصیلی گزارش گردید و اعتبار آن با روش تحلیل عامل تأییدی محاسبه شد که شاخص برازنده‌گی تطبیق (Confirmatory fit index) یا CFI، شاخص برازنده‌گی افزایشی (IFI) یا Incremental fit index (IFI) و شاخص جذر میانگین محدود روات خطا تقریب (RMSEA) یا Root mean square error of approximation مطلوب بود. نامی پایابی این پرسشنامه را برای خستگی تحصیلی، بی‌علاقگی تحصیلی و ناکارامدی تحصیلی به ترتیب ۰/۸۲، ۰/۷۵ و ۰/۷۰ محاسبه نمود و ضرایب اعتبار آن را از طریق همبسته کردن آن با پرسشنامه فشارزاهای دانشجویی به ترتیب ۰/۴۲، ۰/۳۸ و ۰/۴۵ به دست آورد (معنی‌داری در سطح $P \leq 0.001$). در مطالعه حاضر، ضرایب جیقه‌های خستگی هیجانی، بدینی و ناکارامدی درسی به ترتیب ۰/۸۵، ۰/۶۸ و ۰/۵۸ به دست آمد.

پرسشنامه سازگاری اجتماعی: این پرسشنامه یک ابزار خودگزارشی مداد- کاغذی است که برای اولین بار توسط Sing و Sinha و Tدوین گردید (۵۵). این ابزار دارای ۶۰ سؤال می‌باشد و به صورت به و خیر طراحی شده است و داشت آموزان دارای سازگاری خوب را از دانش آموزان ضعیف در سه حوزه سازگاری اجتماعی، هیجانی و تحصیلی (Social, Emotional and Educational Adjustment) (هر کدام شامل ۲۰ گویه) جدا می‌سازد. همچنین، آن‌ها را از لحاظ میزان سازگاری کلی یا عمومی می‌ستجد. نمره‌گذاری این آزمون به صورت صفر و ۱ است؛ به گونه‌ای که برای پاسخ‌های نشانگر سازگاری در هر سه حوزه، نمره صفر و در غیر این صورت نمره ۱ منظور می‌گردد که نمره بالا نشان دهنده ناسازگاری و نمره پایین نشان دهنده سازگاری می‌باشد. مجموع کل نمرات، بیانگر سازگاری عمومی فرد و مجموع نمرات فرد در هر حوزه سازگاری (اجتماعی، هیجانی و تحصیلی) مشخص کننده سازگاری فرد در آن حوزه است. نمره پایین نشان دهنده سازگاری بالاتر و نمره بالا نشان دهنده سازگاری پایین تر است. بیشترین نمره هر مقیاس فرعی ۲۰ و بیشترین نمره سازگاری کلی ۶۰ می‌باشد. سازندگان آزمون، ضریب پایابی آن را با روش‌های دو نیمه کردن، بازآزمایی و Kuder-Richardson به ترتیب

جدول ۲. خلاصه محتوای جلسات و فعالیت‌های انجام شده در گروه تنظیم هیجانی

جلسات	خلاصه محتوای جلسات
اول	معارفه و آشنایی با دانش‌آموز دارای ناتوانی یادگیری، بحث پیرامون اهداف آموزشی و بیان چارچوب و قواعد شرکت در برنامه آموزشی
دوم	معرفی و اژمهای احساسی و آموزش آگاهی از هیجانات مثبت (شادی، علاقمندی و عشق) و توجه به هیجانات مثبت و لزوم استفاده از آن‌ها همراه با مثال به صورت تجسم ذهنی، تکلیف خانگی نوشتن هیجانات مثبت عمدۀ
سوم	آموزش آگاهی از هیجانات منفی (اضطراب، غمگینی، خشم، نفرت و شرم) و توجه به هیجانات منفی و لزوم استفاده از آن‌ها همراه با مثال به صورت تجسم ذهنی، تکلیف خانگی نوشتن هیجانات منفی عمدۀ
چهارم	توانایی شناخت درست هیجانات، شناسایی ناراحتی‌ها، غم و رنجش‌های حل شده که بر احساس دانش‌آموز از اطمینان به خود و ارزش خود تأثیر می‌گذارد با استفاده از تصویرسازی ذهنی و جمع‌آوری چهره‌های هیجانی از مجالات جهت شناسایی صحیح هیجانات به آن‌ها، قرار دادن آزمودنی‌ها در موقعیت گفتگوی صندلی خالی تا با اشخاص تائیرگذار و مهم زندگی خود به گفتگو پیازدازند.
پنجم	آموزش پذیرش هیجانات مثبت و پذیرش پیامدهای مثبت و منفی هیجانات مثبت، تکلیف خانگی و نظرخواهی از والدین و دوست نزدیک در مورد پایین یا بالا بودن هیجانات مثبت آموزش پذیرش هیجانات منفی و پیامدهای مثبت و منفی آن، تکلیف خانگی و نظرخواهی از والدین و دوست نزدیک در مورد پایین یا بالا بودن هیجانات منفی و آموزش کنترل و مقابله با هیجان‌های منفی از طریق تکنیک آرام‌سازی، آموزش تخلیه هیجانی، متوقف کردن نشخوار فکری و نگرانی، آموزش راهبرد حل مسئله و آموزش مهارت‌های بین فردی (گفتگو، اظهار وجود و حل تعارض) به منظور کاهش تجربه درمان‌گی دانش‌آموز
ششم	آموزش ارزیابی مجرد و ابزار هیجانات مثبت، آموزش تجربه ذهنی هیجانات مثبت به صورت تجسم ذهنی (شادی، علاقمندی و عشق)، بازداری ذهنی و آموزش ابزار مناسب این هیجانات
هفتم	آموزش ارزیابی مجرد و ابزار هیجانات منفی؛ آموزش تجربه ذهنی هیجانات منفی (اضطراب، غمگینی، خشم و نفرت)، ابزار نامناسب و بازداری ابزار نامناسب این هیجانات و اجرای پس‌آزمون
هشتم	

همچنین، نمرات تغییر یافته گروه‌های آزمایش در مرحله پس‌آزمون پایدار بود. به منظور بررسی فرضیه (بین تأثیر دو برنامه آموزشی بازآموزی استنادی و تنظیم هیجانی بر کاهش فرسودگی تحصیلی و افزایش سازگاری اجتماعی دانش‌آموزان با ناتوانی یادگیری) تفاوت وجود دارد، از آزمون استفاده شد که برای اجرای آن، ابتدا برخی از مفروضه‌های اصلی مانند همگنی شبیه‌های رگرسیون، یکسانی ماتریس‌های واریانس-کوواریانس و بررسی یکسانی واریانس‌ها مورد بررسی قرار گرفت. بدین ترتیب که سطح معنی داری تعامل بین گروه آزمایشی با پیش‌آزمون فرسودگی تحصیلی و سازگاری اجتماعی و نیز برابری واریانس‌ها و همگنی ماتریس-کوواریانس بیشتر از آلفای ۰/۰۵ به دست آمد. بنابراین، F محاسبه شده از لحاظ آماری معنی دار بود و فرض همگنی شبیه رگرسیون و برابری واریانس‌ها برقرار گردید.

بر اساس توصیف جمعیت‌شناختی داده‌ها، تعداد افراد حاضر در پژوهش ۳۰ نفر (۸۱۶ سال) بودند که از این تعداد، ۸ نفر از آن‌ها دختر و ۲۲ نفر پسر بودند. همچنین، به تفکیک نوع ناتوانی، ۲/۵ درصد از دانش‌آموزان دارای ناتوانی خواندن، ۲/۵ درصد از دانش‌آموزان دارای ناتوانی نوشتن، ۶ درصد از دانش‌آموزان دارای ناتوانی ریاضی، ۳۰ درصد از دانش‌آموزان دارای ناتوانی خواندن و نوشتن، ۲۰ درصد از دانش‌آموزان دارای ناتوانی نوشتن و ریاضی و ۲۲ درصد از دانش‌آموزان دارای ناتوانی خواندن و نوشتن و ریاضی بودند. بر اساس داده‌های توصیفی به دست آمده از جدول ۳ در مرحله پیش‌آزمون میانگین نمرات فرسودگی تحصیلی، سازگاری و مؤلفه‌های آن در نمونه‌های گروه‌های آزمایش و شاهد تا حدودی نزدیک به هم بود؛ در حالی که در نمرات مرحله پس‌آزمون آزمودنی‌های گروه‌های آزمایش تغییر محسوسی ایجاد شد.

جدول ۳. میانگین نمرات پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری متغیرهای فرسودگی تحصیلی، سازگاری اجتماعی و مؤلفه‌های آن به تفکیک گروه‌ها

متغیر	گروه	پیش‌آزمون	پس‌آزمون	میانگین ± انحراف معیار				
خستگی / سازگاری اجتماعی	شاهد	۸/۳۰ ± ۱/۵۷	۲۵/۸۰ ± ۲/۴۴	۹/۳۰ ± ۲/۴۷	۱/۰۶ ± ۱/۰۶	۹/۲۰ ± ۰/۹۲	۲۵/۸۰ ± ۰/۹۷	۲۵/۴۰ ± ۰/۹۷
بازآموزی استنادی	تنظيم هیجانی	۷/۹۰ ± ۲/۲۳	۲۵/۹۰ ± ۲/۱۸	۷/۱۰ ± ۲/۶۴	۳/۱۴ ± ۳/۱۴	۷/۶۰ ± ۲/۳۲	۲۶/۹۰ ± ۲/۰۷	۲۶/۹۰ ± ۲/۰۷
بازآموزی استنادی	شاهد	۹/۷۰ ± ۲/۶۷	۲۷/۶۰ ± ۱/۴۳	۹/۰۰ ± ۲/۴۰	۱/۲۶ ± ۱/۲۶	۹/۰۰ ± ۱/۲۱	۲۷/۶۰ ± ۱/۲۱	۲۷/۶۰ ± ۱/۱۷
بازآموزی استنادی	تنظيم هیجانی	۱۰/۶۰ ± ۱/۷۸	۲۸/۴۰ ± ۰/۷۰	۱۱/۱۰ ± ۱/۴۵	۰/۸۴ ± ۰/۸۴	۰/۹۰ ± ۱/۲۵	۲۸/۳۰ ± ۰/۹۴	۲۹/۳۰ ± ۲/۲۱
بازآموزی استنادی	شاهد	۹/۷۰ ± ۲/۶۷	۲۷/۶۰ ± ۱/۴۳	۹/۰۰ ± ۲/۴۰	۱/۲۶ ± ۱/۲۶	۹/۰۰ ± ۲/۲۱	۲۷/۶۰ ± ۲/۲۱	۲۸/۲۰ ± ۱/۴۰
بازآموزی استنادی	شاهد	۱۰/۶۰ ± ۱/۹۰	۲۷/۸۰ ± ۱/۰۳	۹/۰۰ ± ۱/۱۵	۰/۸۵ ± ۰/۸۵	۰/۵۰ ± ۱/۵۸	۲۸/۲۰ ± ۱/۴۰	۲۹/۶۰ ± ۲/۴۴
بازآموزی استنادی	شاهد	۲۴/۲۰ ± ۲/۱۰	۲۷/۷۰ ± ۹/۷۲	۲۸/۰۰ ± ۲/۲۱	۲/۵۱ ± ۲/۵۱	۲۳/۸۰ ± ۱/۶۹	۲۳/۸۰ ± ۱/۶۹	۲۸/۴۰ ± ۳/۴۴
بازآموزی استنادی	شاهد	۲۴/۵۰ ± ۲/۹۹	۲۷/۹۰ ± ۲/۸۱	۲۷/۹۰ ± ۲/۸۱	۳/۱۹ ± ۳/۱۹	۲۳/۳۰ ± ۶/۵۰	۲۳/۳۰ ± ۶/۵۰	۲۸/۴۰ ± ۳/۴۴
بازآموزی استنادی	تنظيم هیجانی	۲۳/۸۰ ± ۲/۰۹	۲۷/۴۰ ± ۲/۱۲	۲۷/۱۱ ± ۲/۱۱	۳/۱۱ ± ۲/۱۱	۲/۱۱ ± ۱/۷۷	۲/۱۱ ± ۱/۷۷	۳۳/۱۰ ± ۱/۴۵
بازآموزی استنادی	شاهد	۴۳/۰۰ ± ۳/۰۵	۸۱/۹۰ ± ۱۰/۸۹	۴۸/۴۰ ± ۲/۶۶	۳/۶۴ ± ۳/۶۴	۴۲/۹۰ ± ۱/۷۳	۴۲/۹۰ ± ۱/۷۳	۸۳/۳۰ ± ۲/۳۰
بازآموزی استنادی	شاهد	۴۲/۱۰ ± ۴/۱۷	۸۱/۴۰ ± ۵/۱۹	۴۵/۴۰ ± ۳/۸۴	۶/۷۲ ± ۶/۷۲	۳/۹۰ ± ۶/۹۸	۳/۹۰ ± ۶/۹۸	۸۲/۹۰ ± ۶/۷۴
بازآموزی استنادی	تنظيم هیجانی	۴۳/۰۰ ± ۲/۸۳	۸۱/۴۰ ± ۲/۹۱	۴۶/۴۰ ± ۲/۹۴	۲/۱۸ ± ۲/۱۸	۴۰/۴۰ ± ۲/۵۰	۴۰/۴۰ ± ۲/۱۳	۹۰/۶۰ ± ۲/۱۳

جدول ۴. نتایج آزمون MANCOVA

نام آزمون	مقدار	آماره F	درجه آزادی	درجه آزادی فرضیه	مقدار P	اندازه اثر (Eta)	مقدار
آزمون Pillai's Trace	۰/۴۰۹	۳/۲۰۹	۴	۵۰	۰/۰۲۰	۰/۲۰۴	
آزمون Wilks Lambda	۰/۶۲۲	۳/۲۰۹	۴	۴۸	۰/۰۲۱	۰/۲۱۱	
آزمون Hotelling's Trace	۰/۵۵۶	۳/۲۰۰	۴	۴۶	۰/۰۲۱	۰/۲۱۸	
آزمون Roy's Largest Root	۰/۴۴۴	۵/۵۵۰	۲	۲۵	۰/۰۱۰	۰/۳۰۷	

استنادی و تنظیم هیجان مشاهده نشد. همچنین، نتایج پس از گذشت یک ماه در مرحله پیگیری پایدار ماند.

مطالعاتی که به طور مستقیم به مقایسه مداخلات بازآموزی استنادی و تنظیم هیجانی در کاهش فرسودگی تحصیلی پرداخته باشند در پیشینه پژوهش‌های داخلی و خارجی یافت نشد، اما نتایج به دست آمده با یافته‌های تحقیقات Bryant و Sutherland (۲۹)، Haris و Norman (۳۰)، و همکاران (۳۱) در اثربخشی برنامه بازآموزی استنادی بر عملکرد تحصیلی را مؤثر عنوان کردند، همچنان داشت. در مطالعات آنان، اثربخشی مداخلات بازآموزی استنادی بر فرسودگی تحصیلی به طور غیر مستقیم نشان داده شد؛ به این معنی که این نوع مداخلات بر افزایش پیشرفت تحصیلی، انگیزش تحصیلی، عملکرد تحصیلی، افت تحصیلی و مهارت‌های تحصیلی تأثیر می‌گذارد (۳۲، ۳۱-۳۵، ۵۸، ۵۹). در پژوهش حاضر نیز برنامه بازآموزی استنادی مؤثرتر از برنامه تنظیم هیجانی در کاهش فرسودگی تحصیلی عمل نمود.

جهت تبیین این یافته که برنامه بازآموزی استنادی موفق‌تر از برنامه تنظیم هیجانی در کاهش فرسودگی تحصیلی دانش آموزان با ناتوانی پایداری عمل کرده است، می‌توان اظهار داشت که در جلسات برنامه آموزشی بازآموزی استنادی، تأکید بیشتری بر اصلاح باورهای نادرست و استنادهای منفی و ناسازگار می‌شود. دلایلی که دانش آموز برای موقفيت‌ها و شکستهای خود به کار می‌برد، در شکل‌گیری شناخت او از خود و به دنبال آن، در موقفيت تحصیلی وی نقش دارد؛ به این صورت که اگر در مورد شکستهای خود از استنادهای درونی، پایدار و کلی استفاده کند، ممکن است موقفيت تحصیلی او نیز کاهش یابد، اما اگر برای تبیین شکستهای خود از استنادهای بیرونی، نایابدار و اختصاصی استفاده نماید، ممکن است مفهوم خود مثبت در او شکل گیرد. دلیل دیگر آن است که دانش آموز برای تبیین موقفيت‌ها و شکستهای خود از سبک تبیینی استفاده می‌کند که به حفظ حرمت خود او کمک نماید؛ به این صورت که اگر وی شکستهای خود را به عوامل بیرونی، نایابدار و اختصاصی و موقفيت‌های خود را به عوامل درونی، کلی و پایدار نسبت دهد، در جهت حفظ حرمت خود حرکت می‌کند (۳۲).

بر اساس داده‌های جدول ۴، سطح معنی‌داری همه آزمون‌ها ($P < 0.05$)، قابلیت استفاده از آزمون MANCOVA را مجاز می‌شمارد. این نتایج حاکی از آن بود که تفاوت معنی‌داری بین گروه‌های مورد بررسی از نظر متغیرهای وابسته وجود داشت. نتایج مجدول Eta نیز نشان داد که تفاوت بین دو گروه با توجه به متغیرهای وابسته در مجموع معنی‌دار می‌باشد.

با توجه به داده‌های جدول ۵ و کنترل و حدز آماری متغیرهای تصادفی کمکی (پیش‌آزمون‌ها)، از آن جا که سطح معنی‌داری محاسبه شده برای متغیر فرسودگی تحصیلی و سازگاری از سطح 0.05 کمتر و یا برابر است؛ محاسبه شده در این متغیرها معنی‌دار می‌باشد. اندازه اثر که در واقع متراծد با مجدول همبستگی (۳) است، به فرسودگی تحصیلی با اندازه اثر 0.26 و سازگاری با اندازه اثر 0.21 مربوط می‌باشد؛ بدین معنی که حدود 26 درصد از تغییرات در نمرات پس‌آزمون فرسودگی تحصیلی و سازگاری به نمرات سازگاری به تأثیر آموزش بازآموزی استنادی و تنظیم هیجانی مربوط است.

پس از تعديل میانگین‌ها و کنترل تأثیر متغیرهای تصادفی کمکی (پیش‌آزمون‌ها) بر متغیرهای فرسودگی تحصیلی و سازگاری، گروه‌ها با هم مقایسه شدند. نتایج نشان داد که میانگین نمرات پس‌آزمون فرسودگی تحصیلی نسبت به گروه شاهد کاهش و سازگاری در گروه آزمایش نسبت به گروه شاهد افزایش داشته است (جدول ۶).

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از انجام پژوهش حاضر، بررسی اثربخشی بسته‌های آموزشی بازآموزی استنادی و تنظیم هیجانی در کاهش فرسودگی تحصیلی و افزایش سازگاری اجتماعی دانش آموزان با ناتوانی پایداری ابتدایی شهر تهران بود. نتایج نشان داد که تفاوت معنی‌داری بین تأثیر دو برنامه آموزش بازآموزی استنادی و تنظیم هیجانی بر کاهش فرسودگی تحصیلی و افزایش سازگاری اجتماعی دانش آموزان با ناتوانی پایداری وجود دارد. فرضیه پژوهش مورد تأیید قرار گرفت؛ با این تفاوت که برنامه آموزش بازآموزی استنادی در کاهش فرسودگی تحصیلی در ابعاد خستگی، بی‌علاقگی و ناکارامدی تحصیلی دانش آموزان با ناتوانی پایداری، موفق‌تر از برنامه آموزش تنظیم هیجان بود؛ در حالی که در مورد سازگاری (اجتماعی، تحصیلی، هیجانی / عاطفی) تفاوت معنی‌داری بین دو برنامه بازآموزی

جدول ۵. نتایج اثرات بین‌گروهی بر میانگین نمرات پیش‌آزمون و پس‌آزمون دو گروه به لحاظ فرسودگی تحصیلی و سازگاری

منبع تغییرات	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	آماره F	مقدار P	اندازه اثر (Eta)
گروه	۲۹/۰۴۹	۲	۱۴/۵۲۴	۴/۳۵۵	۰/۰۲۰	۰/۲۵۸
پس‌آزمون سازگاری	۸۶/۳۸۸	۲	۴۳/۱۹۴	۳/۲۵۹	۰/۰۵۰	۰/۲۰۷

جدول ۶. میانگین‌های تعدیل شده مربوط به پس‌آزمون متغیرهای فرسودگی تحصیلی و سازگاری

متغیر وابسته	گروه	میانگین ± انحراف معیار
پس‌آزمون فرسودگی تحصیلی	شاهد	۴۸/۰۹۶ ± ۰/۵۷۹
آموزش بازآموزی استنادی	آموزش تنظیم هیجانی	۴۵/۹۶۱ ± ۰/۵۸۱
پس‌آزمون سازگاری	شاهد	۴۶/۰۴۳ ± ۰/۵۷۸
آموزش بازآموزی استنادی	آموزش تنظیم هیجانی	۸۰/۸۸۱ ± ۱/۱۵۴
	آموزش تنظیم هیجانی	۸۱/۹۲۹ ± ۱/۱۵۹
	آموزش تنظیم هیجانی	۸۹/۸۹۱ ± ۱/۱۵۳

در یک تبیین دیگر، داشن‌آموزان با ناتوانی‌های یادگیری، در طول مدت تحصیل بیشتر دچار فرسودگی تحصیلی می‌گردند (۱۷). با توجه به این که فرسودگی تحصیلی با خستگی ناشی از الزامات مربوط به مطالعه، رشد حس و نگرش بدینانه و بدون حساسیت نسبت به مطالعه درسی و تحصیلی و شکست پرداختن، منطبق بود. در پژوهش حاضر نیز مداخله‌های شناختی بازآموزی استنادی و تنظیم هیجانی از افزایش سازگاری اجتماعی داشن‌آموزان با ناتوانی یادگیری مثبت گردید. داشن‌آموزان مراحل تنظیم هیجان و راهبردهای بازآموزی استنادی را یاد گرفتند و به تأثیر مثبت استفاده از این راهبردها بالاصله پس از آموزش و یک ماه بعد اشاره کردند.

در مورد تبیین این که برنامه‌های بازآموزی استنادی و تنظیم هیجان در بهبود سازگاری اجتماعی مؤثر بوده است، می‌توان گفت از آن جایی که داشن‌آموزان پژوهش حاضر دارای ناتوانی یادگیری بودند و به عبارت دیگر، نوعی نقص در استفاده از راهبردهای تنظیم هیجان و تبیین شکست‌ها و موقفيت‌های خود داشتند، تأثیر یکسان آموزش راهبردهای بازآموزی استنادی و تنظیم هیجان بر بهبود سازگاری اجتماعی آنان طبیعی به نظر می‌رسد. در تبیین سازگاری اجتماعی می‌توان گفت که سازگاری اجتماعی مانند رشد جسمانی، عاطفی و عقلی، یک کمیت پیوسته است و به تدریج به کمال می‌رسد و در طول زندگی در برخورد با تجارب حاصل می‌شود و مهم‌ترین نشانه سلامت روان در کودکان به شمار می‌رود (۲۳). بنابراین، آموزش تنظیم هیجان می‌تواند میزان موقفيت در زندگی را تبیین کند و با سلامت روانی و روابط بین فردی رابطه مثبت و معنی‌داری داشته باشد. نتایج مطالعات نشان داده است که تنظیم هیجانی یک فایند محوری برای همه جنبه‌های عملکرد انسان است و نقش حیاتی در شیوه‌هایی که افراد با تجارب استرس‌زا مقابله می‌کنند و شادی را تجربه می‌نمایند، ایفا می‌کند (۶۶).

نتایج تحقیقات دیگر بر روی داشن‌آموزان با ناتوانی یادگیری نشان داده است که این داشن‌آموزان در پایداری و ثبات هیجانی و عاطفی مشکل دارند، واکنش‌های شدیدتری در رویارویی با موقعیت‌های هیجانی نشان می‌دهند و در موقعیت‌های مشابه یکسان و باثبات عمل نمی‌کنند. به همین دلیل آن‌ها نیازمند کمک برای حل تعارضات بین فردی و ناتوانی پذیرش اجتماعی هستند (۲۴). بنابراین، برنامه آموزش تنظیم هیجان با هدف کاهش و کنترل هیجانات منفی و نحوه استفاده مثبت از هیجانات، می‌تواند فعالیت‌های لازم در پاسخ به موقعیت‌های اجتماعی را افزایش دهد و باعث مقابله مؤثر با موقعیت‌های استرس‌زا اجتماعی شود.

در تبیین اثربخشی برنامه آموزشی بازآموزی استنادی بر بهبود سازگاری اجتماعی داشن‌آموزان، می‌توان گفت که هدف از بازآموزی استنادی، شناسایی

هدف از برنامه بازآموزی استنادی، تغییر ادراک فرد از این موضوع است که چرا شکست اتفاق افتاده است؟ مفروضه اساسی بازآموزی استنادی این است که استنادها بر رفتارها تأثیر دارند. بنابراین، تغییر استنادهای نامطلوب به تغییر رفتارهای ناهنجار فرد می‌انجامد. همچنین، در تبیین مؤثر بودن برنامه آموزشی تنظیم هیجان بعد از آموزش بازآموزی استنادی، می‌توان گفت که آموزش مدیریت هیجان به داشن‌آموزان با ناتوانی‌های یادگیری، در تعديل گوهای رفتاری منفی و افکار اوتوماتیک کمک می‌نماید و این امر منجر به تنظیم رفتارهای مثبت مرتبط با سلامتی، هیجانات مثبت و کاهش هیجانات منفی می‌گردد؛ چرا که داشن‌آموزان با ناتوانی‌های یادگیری به علت مشکلات ویژه‌ای که با آن مواجه هستند، مشکلات هیجانی بیشتری دارند. داشن‌آموزان با ناتوانی‌های یادگیری که به طور مداوم و مکرر شکست تحصیلی را تجربه می‌کنند، نسبت به مشکلات هیجانی و رفتاری آسیب‌پذیرتر هستند بنابراین، علاوه بر مشکلات تحصیلی، سطوح بالایی از مشکلات هیجانی و رفتاری را در مقایسه با داشن‌آموزان بهنجار از خود نشان می‌دهند (۱۴).

علاوه بر این، در مورد تبیین اثربخشی برنامه بازآموزی استنادی و تنظیم هیجان در بهبود سازگاری اجتماعی، مطالعاتی که به طور مستقیم به مقایسه مداخلات بازآموزی استنادی و تنظیم هیجانی در افزایش سازگاری اجتماعی پرداخته باشد، در پیشینه پژوهش‌های داخلی و خارجی یافت نشد، اما نتایج به

در نتیجه مداخلات بازآموزی استنادی و تنظیم هیجانی (مبتنی بر تئوری شناختی- اجتماعی Bandura)، می‌تواند کانون توجه مدارس، مراکز ناتوانی یادگیری و برنامه‌ریزان آموزش و پرورش قرار گیرد؛ چرا که نتایج آن می‌توانند در بهبود عملکرد دانش آموزان (جسمی- شناختی- هیجانی- اجتماعی- رفتاری) در دوران کودکی و نوجوانی مؤثر باشد. بنابراین، استفاده از نتایج به دست آمده می‌تواند در طراحی برنامه‌های آموزشی- پیشگیرانه و بهبود دستاوردهای آموزشی مؤثر باشد. پژوهش حاضر با محدودیت‌هایی همراه بود که از آن جمله می‌توان به عدم امکان انجام پیگیری‌های با زمان بیشتر اشاره کرد که به دلیل محدودیت‌های زمانی در اتمام مطالعه، بررسی تأثیرات بلند مدت‌تر نتایج وجود نداشت. علاوه بر این، با توجه به این که جامعه آماری تحقیق شامل دانش آموزان با ناتوانی یادگیری در شهر تهران بود، قابلیت تعمیم به کل دانش آموزان با ناتوانی یادگیری را ندارد و قدرت تعمیم آن در محدوده شهر تهران می‌باشد. عدم کنترل دقیق تمام متغیرهای تأثیرگذار، از دیگر محدودیت‌پژوهش بود. پیشنهاد می‌شود در مطالعات مشابه، تأثیرات طولانی مدت‌تر این برنامه‌ها با انجام پیگیری‌هایی با زمان‌های طولانی‌تر، بررسی گردد. همچنین، با انجام پژوهش‌های طولی می‌توان ارتباط میان متغیر فرسودگی تحصیلی و سازگاری اجتماعی را با متغیرهای دیگر در یک سیر تحولی مورد بررسی قرار داد. توصیه می‌شود که در تحقیقات آنی، اثربخشی برنامه‌های آموزشی بازآموزی استنادی و تنظیم هیجانی در مقایسه با دیگر رویکردهای آموزشی آزمون گردد.

سپاسگزاری

مطالعه حاضر برگرفته از پایان‌نامه مقطع دکتری، مصوب دانشگاه الزهرا (س) می‌باشد. بدین وسیله از مدیران و مسؤولان مراکز ناتوانی یادگیری، دانش آموزان شرکت‌کننده و والدین آن‌ها که در اجرای این پژوهش همکاری نمودند، تشکر و قدردانی به عمل آید.

علل موقعيت و شکست دانش آموزان و تغيير شبيوه تفكير آن‌ها در مورد اسنادهای على، شکست‌ها و موقعيت‌ها است (۳۸). در پژوهش حاضر، برنامه بازآموزی استنادی با تأکید بر توضیحات على دانش آموزان با ناتوان یادگیری از فعالیت‌های خوب و بد، موفق شد آموزش مناسبی را به دانش آموزان در زمینه موضوعاتی از جمله درک مفهوم سبک استناد، چگونگی درک علل فعالیت‌ها در موقعيت‌های مختلف، تأثیر استنادها بر انتظارات آینده، آثار مخرب استناد پایدار و درونی در زمینه شکست، ارایه دهد و از این طریق بر آگاهی آن‌ها از تأثیر سبک‌های استنادی بر سلامت بیفزاید. از سوی دیگر، این احتمال وجود دارد که شرکت در برنامه بازآموزی استنادی توансه باشد به دانش آموزان با ناتوانی یادگیری کمک کند که مهارت لازم را در شناسایی استنادهای سازش یافته و سازش نایافته به دست آورند و به هنگام مواجهه با رویدادها، توائمندی لازم برای استفاده از استنادهای سازش یافته و جایگزینی آن با استنادهای سازش نایافته را کسب کنند. این امکان وجود دارد که کوکان با ناتوانی یادگیری، از طریق شرکت در جلسات برنامه بازآموزی استنادی توائمه باشند ادراک خود از موقعیت را مهار کنند و از این طریق با محیط پیرامون خود بهتر سازش یابند و از خالل شرکت در این جلسات، دانش آموزان با ناتوان یادگیری آموخته باشند که موقعيت‌های خود را به عوامل درونی و شکست‌های خود را به عوامل بیرونی نسبت دهند. بنابراین، به نظر می‌رسد که با گنجاندن برنامه بازآموزی استنادی در مداخلات آموزشی و درمانی به هنگام در دانش آموزان با ناتوانی یادگیری، بتوان به آن‌ها کمک کرد تا از شکل‌گیری استنادهای منفی نسبت به خود، توائی‌های خود و احساس عدم مهار امور که بهداشت روانی را به مخاطره می‌اندازد، جلوگیری نمایند.

به طور کلی و بر اساس آنچه گفته شد، برنامه‌های آموزشی مبتنی بر الگوی شناختی- هیجانی- اجتماعی- رفتاری، تأثیر خود را در پیشگیری از بروز مشکلات و بیماری‌های روان‌شناختی در طول رشد و تحول افراد نشان داده که این موضوع در مطالعات و پژوهش‌های مختلف تأیید شده است. کاهش فرسودگی تحصیلی و ارتقای سازگاری اجتماعی دانش آموزان با ناتوانی یادگیری

References

1. Sobhi N, Abolghasemi A, Dehghan H. Comparison of A, B, C and D brain quadrants dominance in normal students and students with learning disabilities. Journal of Learning Disabilities 2014; 3(4): 59-79. [In Persian].
2. Shokohi Yekta M, Parand A. Learning disabilities. Tehran, Iran: Tabib Publications; 2006. [In Persian].
3. Akhavan Tafti M, Heidarzadeh M, Khademi M. A Comparison of multiple intelligences profile of students with and without learning disabilities. International Journal of Applied Psychology 2014; 4(3): 121-5.
4. Ganji M. Psychology of exceptional children based on DSM-5. 1st ed. Tehran, Iran: Savalan Publications; 2013. [In Persian].
5. Akhavan Tafti M, Asadi Bideshki S. The comparison and analysis of errors in the writing of elementary school boy students with and without dysgraphia. Journal of Learning Disabilities 2012; 1(3): 6-28. [In Persian].
6. Krapic N, Hudek-Knežević J, Kardum I. Stress in adolescence: effects on development. In: Wright JD, editor. International Encyclopedia of the Social and Behavioral Sciences 2nd ed. Oxford, UK: Elsevier; 2015. p. 562-9.
7. Rostamogli Z, Khoshnood Nia Chomachaei B. Comparing academic conscience and academic burnout in students with and without learning disabilities. Journal of Learning Disabilities 2013; 2(3): 18-37. [In Persian].
8. Toppinen-Tanner S, Ojajarvi A, Vaananen A, Kalimo R, Jappinen P. Burnout as a predictor of medically certified sick-leave absences and their diagnosed causes. Behav Med 2005; 31(1): 18-27.
9. Micaeli N; Afroz A, Ghulizade L. The relationship of self-concept and academic burnout with academic performance of girl students. Journal of School Psychology 2013; 1(4): 90-103. [In Persian].
10. Yang HJ. Factors affecting student burnout and academic achievement in multiple enrollment programs in Taiwan's technical-vocational colleges. Int J Educ Dev 2004; 24(3): 283-301.
11. Ajam Ekrami A, Rezaei T, Bayani A. Relationship between hope to work and academic motivation with academic burnout. Knowledge Health 2015; 10(1): 44-50. [In Persian].
12. Nami A. The relationship between the quality of learning experiences with academic burnout in graduate students of Shahid Chamran University of Ahvaz. Journal of Psychological Studies 2009; 2(3): 22-34. [In Persian].
13. Freilich R, Shechtman Z. The contribution of art therapy to the social, emotional, and academic adjustment of children with

- learning disabilities. *The Arts in Psychotherapy* 2010; 37(2): 97-105.
14. Auerbach JG, Gross-Tsur V, Manor O, Shalev RS. Emotional and behavioral characteristics over a six-year period in youths with persistent and nonpersistent dyscalculia. *J Learn Disabil* 2008; 41(3): 263-73.
 15. Maslach C, Jackson SE. Burnout in organizational settings. *Applied Social Psychology Annual* 1984; 5: 133-53.
 16. Barratt ES. Impulsivity: Integrating cognitive, behavioral, biological, and environmental data. In: McCown WG, Johnson JL, Shure MB, editors. *The impulsive client: Theory, research, and treatment*. Washington, DC: American Psychological Association; 1993. p. 39-56.
 17. Salmela-Aro K, Savolainen H, Holopainen L. Depressive symptoms and school burnout during adolescence: Evidence from two cross-lagged longitudinal studies. *J Youth Adolesc* 2009; 38(10): 1316-27.
 18. Ganji M, Zahed-Babelan A, Moini Kia M. Meta-analysis of studies carried out regarding the role of teaching models in students' academic achievement. *Journal of School Psychology* 2012; 1(1): 93-107. [In Persian].
 19. Klassen RM, Lynch SL. Self-efficacy from the perspective of adolescents with LD and their specialist teachers. *J Learn Disabil* 2007; 40(6): 494-507.
 20. Dunn J, Brown J, Slomkowski C, Tesla C, Youngblade L. Young children's understanding of other people's feelings and beliefs: Individual differences and their antecedents. *Child Dev* 1991; 62(6): 1352-66.
 21. Khodayarifard M, Rahiminezhad A, Abedini Y. Effective factors in social adjustment of Shahed and Non-Shahed college students. *Journal of Social Sciences and Humanities of Shiraz University* 2007; 26(3): 25-42. [In Persian].
 22. Hallahan DP, Lloyd JW, Kauffman JM, Weiss MP, Martinez EA. *Learning disabilities: foundations, characteristics, and effective teaching*. London, UK: Pearson; 2005.
 23. Haager D, Vaughn S. Parent, teacher, peer, and self-reports of the social competence of students with learning disabilities. *J Learn Disabil* 1995; 28(4): 205-15, 231.
 24. Sideridis GD. International approaches to learning disabilities: More alike or more different? *Learning Disabilities Research and Practice* 2007; 22(3): 210-5.
 25. Maslach C, Schaufeli WB, Leiter MP. Job burnout. *Annu Rev Psychol* 2001; 52: 397-422.
 26. Melamed S, Shirom A, Toker S, Berliner S, Shapira I. Burnout and risk of cardiovascular disease: Evidence, possible causal paths, and promising research directions. *Psychol Bull* 2006; 132(3): 327-53.
 27. Jemmott JB, III, Heeren GA, Ngwane Z, Hewitt N, Jemmott LS, Shell R, et al. Theory of planned behaviour predictors of intention to use condoms among Xhosa adolescents in South Africa. *AIDS Care* 2007; 19(5): 677-84.
 28. Kadivar P. *Educational psychology*. 15th ed. Tehran, Iran: SAMT Publications; 2014. [In Persian].
 29. Norman P, Collins S, Conner M, Martin R, Rance J. Attributions, cognitions, and coping styles: Teleworkers' reactions to work-related problems1. *Journal of Applied Social Psychology* 1995; 25(2): 117-28.
 30. Ellis RM. Relationship between parenting styles and children's motivational style: the development of learned helplessness [MSc Thesis]. Wichita, KS: Wichita State University; 2007.
 31. Sutherl K, Bryant RA. Social problem solving and autobiographical memory in posttraumatic stress disorder. *Behav Res Ther* 2008; 46(1): 154-61.
 32. Haris M, Graham P. Meta cognition and cognitive monitoring: A new area of cognitive developmental inquiry. *American Journal on Mental Retardation*, 2003,100(6), 365-369.
 33. Pourmohamadreza-Tajrishi M, Ashori M, Jalil-Abkenar SS. The effectiveness of verbal self-instruction training on math problem-solving of intellectually disabled students. *Iran Rehabil J* 2015; 13(4): 58-62.
 34. Chapin M, Dyck DG. Persistence in children's reading behavior as a function of N length and attribution retraining. *J Abnorm Psychol* 1976; 85(5): 511-5.
 35. Forsterling F. Attributional retraining: A review. *Psychol Bull* 1985; 98(3): 495-512.
 36. Cherniss C. Role of professional self-efficacy in the etiology and amelioration of burnout. In: Schaufeli WB, Maslach C, Marek T, editors. *Professional burnout: Recent developments in theory and research*. Philadelphia, PA: Taylor and Francis; 1993: p. 135-49.
 37. Hobfoll SE., Freedy J. Conservation of resources: A general stress theory applied to burnout. In: Schaufeli WB, Maslach C, Marek T, editors. *Professional burnout: Recent developments in theory and research*. Philadelphia, PA: Taylor and Francis; 1993: p. 115-33.
 38. Wang C, Zhang J, Li J, Zhang N, Zhang Y. Attribution retraining group therapy for outpatients with major depression disorder, generalized anxiety disorder, and obsessive-compulsive disorder: a pilot study. *J Biomed Res* 2011; 25(5): 348-55.
 39. Brotchie J, Meyer C, Copello A, Kidney R, Waller G. Cognitive representations in alcohol and opiate abuse: the role of core beliefs. *Br J Clin Psychol* 2004; 43(Pt 3): 337-42.
 40. Sharifi M, Hajheidari M, Khorvash F, Mirabdollahi MA. Effectiveness of attribution retraining on women's depression and anxiety after miscarriage. *Int J Prev Med* 2013; 4(Suppl 2): S239-S244.
 41. Larisch A, Schweickhardt A, Wirsching M, Fritzsche K. Psychosocial interventions for somatizing patients by the general practitioner: a randomized controlled trial. *J Psychosom Res* 2004; 57(6): 507-14.
 42. Barrett LF, Gross J, Christensen TC, Benvenuto M. Knowing what you're feeling and knowing what to do about it: Mapping the relation between emotion differentiation and emotion regulation. *Cogn Emot* 2001; 15(6): 713-24.
 43. Gross JJ. Emotion regulation in adulthood: Timing is everything. *Curr Dir Psychol Sci* 2001; 10(6): 214-9.
 44. Stern AM. Attention performance in young adults with learning disabilities. *Learn Individ Differ* 2004; 14(2): 125-33.
 45. Gross JJ, John OP. Wise emotion regulation. In: Barrett LF, Salovey P, editors. *Emotions and social behavior. The wisdom in feeling: Psychological processes in emotional intelligence*. New York, NY: Guilford Press. 2002. p. 297-319.
 46. Saarni C. Emotional competence: A developmental perspective. In: Bar-On R, Parker JDA, editors. *The handbook of*

- emotional intelligence: Theory, development, assessment, and application at home, school, and in the workplace. San Francisco, CA: Jossey-Bass. 200. p. 68-91.
47. Tugade MM, Fredrickson BL. Resilient individuals use positive emotions to bounce back from negative emotional experiences. *J Pers Soc Psychol* 2004; 86(2): 320-33.
 48. Gratz KL, Gunderson JG. Preliminary data on an acceptance-based emotion regulation group intervention for deliberate self-harm among women with borderline personality disorder. *Behav Ther* 2006; 37(1): 25-35.
 49. Packman J. Group activity therapy with learning disabled preadolescents exhibiting behavior problem [PhD Thesis]. Denton, TX: University of North Texas; 2002.
 50. Schnitzer G, Andries C, Lebeer J. Usefulness of cognitive intervention programmes for socio-emotional and behaviour problems in children with learning disabilities. *Journal of Research in Special Educational Needs* 2007; 7(3): 161-71.
 51. Diefendorff JM, Richard EM, Yang J. Linking emotion regulation strategies to affective events and negative emotions at work. *Journal of Vocational Behavior* 2008; 73(3): 498-508.
 52. Graziano PA, Reavis RD, Keane SP, Calkins SD. The role of emotion regulation and children's early academic success. *J Sch Psychol* 2007; 45(1): 3-19.
 53. Rozental A, Forsell E, Svensson A, Forsstrom D, Andersson G, Carlbring P. Differentiating procrastinators from each other: A cluster analysis. *Cogn Behav Ther* 2015; 44(6): 480-90.
 54. Sarmad Z, Bazargan AS, Hejazi A. Research methods in behavioral sciences. 23th ed. Tehran, Iran: Agah Publications; 2011. [In Persian].
 55. Narimani M, Rajabi S, Afrooz GA, Samadi Khoshkho H. effectiveness of learning disability centers in improving learning disorder symptoms of students in Ardabil. *Journal of Learning Disabilities* 2012; 1(1): 109-28. [In Persian].
 56. Fouladchang M. The study of the effect of metacognitive instruction on mathematics achievement. *Journal of Educational Innovations* 2006; 4(14): 149-62. [In Persian].
 57. Saqi M, Rajaei A. The relationship between adolescents' perception of family function with their adaptation. *Thought and Behavior* 2009; 3(10): 71-82. [In Persian].
 58. Lavasani MG, Sharifian MS, Naghizadeh S, Hematirad G. The Effect of attribution retraining on academic achievement. *Procedia Soc Behav Sci* 2012; 46: 5845-8.
 59. Vazehi Ashtiani A. The effect of attribution retraining on attribution style, self-esteem, and perseverance in mathematics performance of students. [PhD Thesis]. Tehran, Iran: Iran University of Medical Sciences; 2003. [In Persian].
 60. Bean J, Eaton SB. The psychology underlying successful retention practices. *J Coll Stud Ret* 2001; 3(1): 73-89.
 61. Cheong LS. Effect of combined strategy instruction and attribution retraining on students' causal attributions, learning strategies and achievement: A conceptual framework. *Masalah Pendidikan* 2005; 28: 185-94.
 62. Cooper CL, Phillips LH, Johnston M, Whyte M, MacLeod MJ. The role of emotion regulation on social participation following stroke. *Br J Clin Psychol* 2015; 54(2): 181-99.
 63. Pouw LBC, Rieffe C, Stockmann L, Gadow KD. The link between emotion regulation, social functioning, and depression in boys with ASD. *Res Autism Spectr Disord* 2013; 7(4): 549-56.
 64. English T, John OP, Srivastava S, Gross JJ. Emotion regulation and peer-rated social functioning: A four-year longitudinal study. *J Res Pers* 2012; 46(6): 780-4.
 65. Cicchetti D, Ackerman BP, Izard CE. Emotions and emotion regulation in developmental psychopathology. *Dev Psychopathol* 1995 7(1): 1-10.
 66. Linehan MM, Bohus M, Lynch TR. Dialectical behavior therapy for pervasive emotion dysregulation: Theoretical and practical underpinnings. In: Gross JJ, editors. *Handbook of emotion regulation*. New York, NY: Guilford Press; 2007. p. 581-605.
 67. Garnefski N, Kraaij V. Relationships between cognitive emotion regulation strategies and depressive symptoms: A comparative study of five specific samples. *Pers Individ Dif* 2006; 40(8): 1659-69.
 68. Razavian Shad M. The relationship between emotional intelligence with social adjustment and academic achievement of students in the third basic school of Tabriz in the academic year of (2004-2005) [MSc Thesis]. Tabriz, Iran: Scholl of Psychology and Educational Sciences, University of Tabriz; 2005. [In Persian].
 69. Shiota MN, Keltner D, John OP. Positive emotion dispositions differentially associated with Big Five personality and attachment style. *J Posit Psychol* 2006; 1(2): 61-71.
 70. Flahi Sichani F, Bahrami F, Fatehzade M. The effect of emotional skills training on emotional space and efficiency of couples family in Isfahan. [MSc Thesis]. Isfahan, Iran: University of Isfahan. 2008. [In Persian].
 71. Rosendal M, Fink P, Bro F, Olesen F. Somatization, heartsink patients, or functional somatic symptoms? Towards a clinical useful classification in primary health care. *Scand J Prim Health Care*. 2005; 23(1): 3-10.
 72. Struthers CW. Styles of attributions and coping and therapeutic inoculation against motivational deficits. [PhD Thesis]. Winnipeg, MB, Canada: University of Manitoba; 1994.
 73. Bolghasemi A, Rezaee H, Narimani M, Zahed Babolan A. A comparison of social competence and its components in students with learning disability and students with low, average and high academic achievement. *Journal of Learning Disabilities* 2012; 1(1): 6-23. [In Persian].
 74. Kalyva E, Agaliotis I. Can social stories enhance the interpersonal conflict resolution skills of children with LD? *Res Dev Disabil* 2009; 30(1): 192-202.

Effectiveness of Attributional Retraining and Emotion Regulation on Reduction of Academic Burnout and Improvement of Social Adjustment in Students with Learning Disabilities

Zahra Tarazi¹, Molouk Khademi-Eshkezari², Mahnaz Akhavan-Tafti²

Original Article

Abstract

Aim and Background: Learning disability is one of the most important causes of students' poor academic and social performance. The aim of this research was to investigate the effectiveness of attributional retraining intervention and emotion regulation on reduction of academic burnout and improvement of social adjustment in students with early learning disabilities in Tehran, Iran.

Methods and Materials: This was a quasi-experimental study with pre-test, post-test, and follow-up stages. 30 students with learning disability aged 8 to 12 years old were selected through simple random sampling from the learning disability center No. 3 in Tehran and randomly assigned to 2 experimental groups and a control group. Attributional retraining and emotion regulation training were presented to the 2 experimental groups in 8 sessions, each lasting 1 hour. But the control group did not receive any interventions. Educational Burnout Questionnaire (Brosu et al.) and Adjustment Inventory for College Students (AICS) by Sinha and Singh were used in the pretest, posttest, and follow-up stages. The data were analyzed using multivariate analysis of covariance (MANCOVA).

Findings: Attributional retraining and emotion regulation training caused a significant decrease in academic burnout and a significant increase in social adjustment. Attributional retraining program was more successful in decreasing academic burnout than emotion regulation training program. However, there was no significant difference between attributional retraining and emotional regulation training programs in promoting social adjustment.

Conclusions: Educational programs that use the social-cognitive approach of Bandura in designing educational packages have more significant effects. Therefore, the use of the results of the present research can be effective in designing preventive educational programs and improving educational achievements.

Keywords: Professional retraining, Emotion-focused therapy, Academic failure, Social adjustment, Learning disability

Citation: Tarazi Z, Khademi-Ashkezari M, Akhavan-Tafti M. Effectiveness of Attributional Retraining Program and Emotion Regulation on Reduction of Academic Burnout and Improvement of Social Adjustment in Students with Learning Disabilities. J Res Behav Sci 2018; 16(2): 151-61.

Received: 16.02.2018

Accepted: 22.04.2018

Published: 06.07.2018

1- PhD Student, Department of Educational Psychology, School of Psychology and Educational Sciences, Alzahra University, Tehran, Iran
 2- Associate Professor, Department of Educational Psychology, School of Psychology and Educational Sciences, Alzahra University, Tehran, Iran
Corresponding Author: Molok Khademi-Ashkezari, Email: khademim@yahoo.com